

Het huis in de stad

Karl luistert.

Hij hoort twee geluiden door elkaar.

Het geklak van hoeven van paarden.

Het geratel van wielen van de koets.

Dat klakken en ratelen klinkt als een lied.

Zacht zingt Karl:

Vader Jacob, vader Jacob,

slaapt gij nog?

En terwijl Karl begint aan...

Alle klokken luiden

...valt zijn broer Friedemann in met:

Vader Jacob, vader Jacob

Het is een bekend lied.
Twee wijsjes door elkaar.
Dan begint zijn vader mee te zingen.
Zijn naam is Johann Sebastian Bach.
Drie wijsjes door elkaar.
Bim Bam Bom.
De klokken luiden.
De wielen ratelen.
De hoeven klakken.

‘Zijn we al bijna in de stad?’ vraagt Karl.
Zijn vader kijkt hem lachend aan.
‘We zijn nog maar net vertrokken!’
‘Hoe ziet ons nieuwe huis eruit?’ wil Friedemann weten.
‘We gaan niet in een gewoon huis wonen,’
zegt vader Bach.
‘Ons huis is in een school.
De school staat naast de kerk.
In de school ga ik les geven.
In de kerk ga ik op het orgel spelen.
Dat is mijn werk.’

‘Wilde je altijd al muziek maken?’ vraagt Karl.
‘Ja,’ zegt zijn vader. ‘Al mijn hele leven.
Mijn opa speelde fluit in een orkest,
Mijn vader was dirigent.
Mijn oom speelde orgel.
Ik ging al heel jong op een koor.
Ik hield van zingen.
Mijn stem was heel hoog.
Toen ik vijftien was zakte mijn stem.
Hij werd ineens heel laag.
Ik stopte met zingen.
Toen leerde mijn oom mij orgel spelen.
Mijn vader gaf mij vioolles.
Ik hou van muziek.
Jij toch ook?’
Er komt geen antwoord.
Karl slaapt.

